

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 24 Cor.
Pe o jum. de an 12 "

GAZETA TRANSILVÂNIEI

REDACTIA
SI ADMINISTRATIA
Str. Brândului Nr. 15

INSERATELE
se primesc la admini-
stratia. Prețul după tariful
de la v. 1914.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

Manuscrisurile nu se in-
casoază.

Când intrăm?

București Ianuarie 1915.
Anunțate ziarele dela noi vor cu
orice preț să fixeze data la care
România va intra în războiu.

Inceperea ostilităților nu trec nici
odată mai mult de 48 ore.
La noi de luni de zile se strigă
pe toate tonurile, că noi vom intra

Ar fi fost bine dacă în che-
stiunile externe am fi păstrat altă
măsură.
Rezultatele ar fi fost mult mai
bune, în orice caz, am fi ferit popo-
rul român dela noi și de peste gra-
niță de multe neplăceri, de multe
sacrificii pe stăt de inutile pe cât
sunt de dureroase.

D-ii P. P. Carp
și Al. Marghiloman
despre războiul actual și politica
României.

Ziaristul ungar Vécsei Miklós
publică o serie de interviuri, pe
cari le-a avut în timpul din urmă
cu unii bărbați de stat marcanți ai
României, între cari d-ii P. P. Carp,

Ministrul de externe

austro-ungar în cartierul german.
Din Berlin se anunță, că noul
ministru de externe al Monarhiei bar.
Burian, sosind în cartierul general al
armatei germane a fost primit și

Di P. P. Carp i-a făcut zia-
ristului următoarele declarațiuni:
E foarte greu să-ți spui astăzi
cuvântul în chestii de politică interna-
țională. Este de deosebită dificilă situa-
ția României, care, precum se știe, s'a

lepti. Regele Ferdinand, care alături
n'a optit, la masă, — a adăugat, d-ii
Marghiloman — nu s'a lăsat în oșea ce
privește chestiunea neutralității să fie
influențat de nici un fel de factori lip-
siți de răspundere. Majestatea Sa are
în vedere numai interesele României

În ceea ce privește raporturile Ro-
mâniei cu Bulgaria, d-ii Marghiloman a
asigurat pe corespondent că raporturile
cu statele balcanice sunt multumitoare.

Schimbarile făcute în ministerul
de externe al Austro-Ungariei nu a
produs în cercurile politice de aici vre-o
emoțiune mai mare. Noi îl cunoaștem

În urmă di Marghiloman a exprimat
părerii, că maghiarii ar trebui să
aibă o politică mai leală față cu Româ-
niile din Ardeal, iar aceasta: cu atât mai
vârtos, cu cât România din regiunile un-
gar sunt credincioși față cu Ungaria și
față cu Dinastia.

SITUAȚIA
pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela bi-
roul de presă al prim-ministrului următo-
arele comunicate oficiale telegrafice:

Situația în nordul
monarhiei.

Budapesta 28 Ian. Din marele car-
tier general al nostru se comunică ofi-
cial cu data de azi:

Acum am curățit și valea râu-
lui Nagyg de dușman. Rușii, cari
înaintaseră cu forțe mai mari până
pe teritoriul, ce se întinde spre nord
dela Öbormező, au fost siliți să-și
părăsească ultimele poziții. Am cu-
cerit Tornya și urmărind pe dușman
am ajuns până la Waskon, unde
am început lupta cu arigardele
dușmane. Pe înălțimile cari cad în
nordul localității Vezerszállás și a
Vakapului Rușii au încercat din nou
înaintând în foc noi forțe, ca să-și
ocupe pozițiile principale peninsule,
dar i-am respins, în timp ce le-am
luat prizonieri 700 de soldați și le-am
capturat 5 mitralieze.

Pe celelalte părți ale frontului
din Carpata situația a rămas în ge-
neral neschimbată.

Dr. Atanasie M. Marienescu.

Rebuzul pe care a restituit P. O. Sa,
Profesorul Dr. Enache R. Roșca, directorul
seminarului Andreian, Sâmbătă în 28 Ianuarie
n. în cadrul, la înmormântarea academi-
cianului Dr. Atanasie M. Marienescu, a fost
următoarea:
În numele Tatălui, și al Fiului, și
al Sfântului Duh. Amin.
Între pomenire vecinică va
fi dreptul, de auzul rău, nu se
va teme. Ps. 111 v. 6-7.
Ialnici ascultători!
Mama noastră comună astăzi, iar
de deschide brațele sale pentru a cu-
brinde la sfârșit se un flu, care cu
sărbătorile și devotament a muncii
pentru neamul și biserică sa, și în loc-
mal, ca patriarhul Asraam, și încheie
vieța cu adânc și cinste bătrânețe.
El este unul din filii neamului no-
stru, pe care epoca deșteptării simțului
național și al desrobirii popoarelor din
cătusele patrilicilor l-a aflat în floarea
tineretului, ca să devină și el un stejar
vigoros în dumbrava de stejari a nea-
mului, cari au fost tot atâtea modele

de virtuți, asigurându-și nume neperitor
și recunoștința posterității.
Născut la 8/20 Martie 1830 în o-
rașul Lipova, părintii săi, pe lângă toate
grutățile și neajunsurile ce se pusesu
în cale pe acel timp dezvoltării inte-
lectuale pentru fil neamului nostru, el
vor fi simțit cu câtă greutate le-a suc-
ces, ca însetatul lor copil să se adape
în măsură deplină de cunoștințele ce
le oferă instrucțiunea.
Ca fiu al Bănățului, care fiind
pentru dezvoltarea sa intelectuală a
avut parte de sprințul puternic moral
și material al distinselor familii Mocsonyi,
și, că nu greșesc, când susțin, că
sprințului moral și material al acestei
distinse familii este a se atribui în
mare parte, că Tânărul Atanasie Ma-
rienscu și-a putut câștiga califica-
țiunea completă pentru cariera juri-
dică, ba la anul 1861, la universitatea
din Budapesta, este învins și cu au-
reola de doctor a calificațiunii sale a-
cademice, fiind promovat la gradul de
doctor în științele juridice, pe acel timp
aproape eveniment în numărul nelu-
seminat al intelectualilor noștri.
Intrat în serviciu public, ca mun-

citor conștient, când pe rând înain-
tează în diferite categorii de funcțiuni
publice în serviciul statului, la început
la administrațiune, apoi la justiție,
toate acestea funcțiuni prestate până
la 1880 în patria sa mai restrânsă, în
Banat, cu un puritanism și simț
de dreptate, ce a impus respect și stimă
colegilor de muncă, superiorilor, și
culturor cari în cele oficiale și sociale
au avut contact cu dânsul, astfel, că
numele Marienscu a fost și rămas
nume de mândrie pentru compatrioții
săi.
Nu sprințului nemeritat al celor
puternici, nu umilirei față de stăpâ-
nitori, și nu uneltilor, arma de biruință
pentru parasiti, ci vredniciei lui proprie
este a se atribui, că și în organismul
de justiție îl vedem ajuns la o treaptă
distinsă, ca jude de tabia regească,
asigurându-și și în această calitate un
nume respectat.
Dar fericitul în Domnul aparține
acelei pleiade de bărbați distinși ai
neamului, cari nu s'au mărginit numai
la împlinirea conștientoasă a datori-
nelor proprii, ci talentul ce și l'a agonisit
l'a întrebunțat, când, cum și unde s'a
simțit necesitatea.

Pentru aceea îl yadom, că pe
lângă munca devotată și conștientă ce
slujias în serviciul statului, el este și
un devotat fiu al bisericii, și însuflețit
de aprăptarea măgulitoare a marelui
arhiepiscop-mitropolit Andreiu, care cu
cuvântul și fapta, ocrotia cu iubire
sa părintească pe filii cei vrednici, și
pe defunctul îl vedem prrijinit și îm-
bărbătat în nizuințele sale pentru
neam și biserică, distingându-l, ca pe
un factor în organele de conducere ale
afacerilor bisericești.
Tot ca o calitate specifică a în-
tașilor noștri mai recentii trebuie să
constat, că este aproape umitor, cum
pe lângă munca prestată în cele im-
puse de datorița oficială, și-a mai
prisosit timp și pentru lucrări în ogor
ul intelenț de știință și literatură,
pe care teren defunctul a ocupat loc
de frunte, dezvoltând o activitate mă-
noasă, aprăptată și de areopagul nostru
științific Academia Română, a cărui
membru valoros a fost aproape 40 de
ani, distingându-se și în cadrul acestei
instituțiuni, ca un membru muncitor
și aprăptat de colegii săi savanți, și
asigurându-și un nume distins pe pa-

glinile istorice de dezvoltare culturală a
neamului nostru.
Este departe de mine ca să pre-
supun, ca în cadrul acestui scurt pa-
negiric — ce mi se impune, — să fi
eshaurat meritele vrednicului defunct,
la cari se mai adaug și calitățile lui
distinse, ca sot și tată.
Dar de încheiere voină mai con-
stata, că de la masa consiliului ca ju-
decător și administrator al oficiului pu-
blic, fie în camera cea tăcută a litera-
turei, fie în societatea amfilor și cole-
gilor, fie în cerul cel intim al familiei,
pretutindenea îl aflăm năsuind spre alu-
mină, spre dreptate și adevăr, și spre
iubire și indulgență, fără patimă, fără
ură și fără răutate, conștii de adevă-
rul cuvintelor psalmistului, că: întru
pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul
rău nu se vatem, asigurându-și nume
și iubirea contemporanilor și recunoș-
tința posterității.
Și acum, suflet nobil și muncitor,
reîntoarce-te întru odihna ta în înca-
șurile vecinicii fericii, că Domnul bine
a făcut tie, ca după lupta ta cea bună,
să primești cununa mării. Amin.

